

TELEGRAFUL ROMANU

Nr 26. ANULU XV.

Sabiu, in 30 Martiu (11 Apr.) 1867.

Telegraful ese de doue ori pe sepm
mană: joia și Dumineca. — Prenumer
ația se face in Sabiu la expeditură
foie pe afara la c. r. poste, cu bani
gat prin scrisori francate, adresate
către expeditură. Pretul prenumeratu
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ur pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pen
a celelalte parti ale Transilvaniei și pen

tru provinciale din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se plateșc pentru
intea 6ra cu 7. cr. sirulu, pentru
a doua 6ra cu 5 $\frac{1}{2}$ cr. si pentru a
treia repetire cu 3 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Scólele nóstre in Transilvania.

II.

D. corespondinte alu „Albini“, dice ca „scólele nóstre stau mai eschisivminte sub ingrigarea bisericiei și totusi ele se afla in statu deplorabil.“ Dar pentru ce acestu „totusi“? — Candu dintre doi insi, obligati de a lucră impreuna la ce va, remane numai unul pre lângă detorinti'a sea, iéra celalaltu se codesce séu se retrage de totu de a-si face si elu detorinti'a, se dice óre: la lucru a remasu numai unul dintre conlucratori si lucrul a celu totu si nu s'a ispravilu dupa cuviintia? Logic'a de siguru nu argumentéza astfelui. —

Dar sa cercetámu, pentru ce scólele nóstre stau mai eschisivminte sub ingrigarea bisericiei? — Responsulu celu mai simplu si mai de aprópe la intrebarea acésta este: pentru ca statul in parte si-a retrasu ingrigarea sea dela scóle. Ei bine, dar pentru ce statul si-a retrasu ingrigarea sea dela scóle si le-a lasatu pre acelea mai eschisivminte sub ingrigarea bisericiei? — Dupa noi, la intrebarea acésta va dà unu respunsu dreptu, unu respunsu neapartinitoriu numai — istoria, candu aceea se va apucá sa inseme pre tablele ei politic'a si nevoie, ce au bantuitu patri'a nóstra, si cari pote ca nu si-au datu inca in capu.

Intr'aceea sa nu trecemu cu vederea unu pretestu, carele s'a faurit u de buna séma int'o fauriste inalta, dar ascunsa, pentru că prin elu, celu putinu momentanu, statul sa se arete scapatu de tota responsabilitatea, iéra biseric'a sa se faca cu atátu mai responsabila de starea scóleloru. S'a disu adeca si se mai dice inca, ca preotimea nóstra au respinsu si au eschisu pre organele regimului, pre amplioati, de a se mai amestecá in afacerile scóleloru nóstre, sub cuventu căci, prin amestecul loru in acele afaceri, s'aru vatemá a utonoma bisericésca.

Ne va fi permisu inşa a analisá pulintelu pretestulu acesta si a-lu pune intr'o lumina mai buna, pentru că sa-lu pote apretia dupa meritulu lui celu adeveratu si cei ce nu suntu initiati in arcenele politice mai inalta.

Pretestulu amintitu s'a tiesutu din acea impregurare, ca suprem'a inspectiune bisericésca de scóle si o parte din preotimea nóstra in adeveru au trebuitu, de căte-va ori, sa intempine pre unii amplioati ai statului cu a utonoma bisericésca, pentru că prin acésta, că prin singur'a arma ce o aveau in mana, sa paraliseze nesuntile nelegali, proselitistice si antinationali, nesuntie, prin care unii voiau sa valeme dreptulu si odihna bisericëi nóstre, iéra altii totu prin scóle, voiau sa valeme interesele nóstre nationali.

Nu scimu déca vre-o inspectiune scolară si preotime a vre-unei alte bisericë din patria au avutu cuventu a intempiá pre vre-unu amplioatu in caus'a scolară cu a utonoma bisericésca; dar cumca inspectiunei scolare si preotimei nóstre s'a datu destula ansa de a face acésta; se pote vedé din actele oficióse, ce se conserva in archivulu Consistoriului metropolitan. Acele acte suntu totu atátea dovedi, ca unii amplioati ai statului in adeveru au trecutu preste sfér'a oficiului loru, incercandu prin scóle a vatemá interesele confessiunale seu nationale alu poporului, carele singuru au intemeiatu si singuru si sustine scólele sele. Intrebámu acum, care dintre autoritatile bisericesci din patria nu aru si esit u inaintea unoru asemenea amplioati cu a utonoma bisericésca, pentru de a pune stavil'a abusului loru?

Noi trebuie sa sustinem, ca chiar si candu statul aru sustiné scólele poporului prin mijloacele

sele proprii, chiaru si in casulu acesta nu aru ave dreptu nici unu amplioatu de ai statului a face, că scóla sa lucre contr'a confessiunei si nationalitatii poporului, pre carele vrea sa-lu cultive. Acum, déca inspectiunea scolară si preotimea nóstra, convinsa prin fapte despre abusarea unoru amplioati cu puterea loru, s'au opusu acelor'a, provocându-se la a utonoma bisericésca, i-au opritu dora prin aceea, că ei sa nu-si impleinesca oficiulu impusu loru de ministeriu: de a slăruí in contilegere cu preotimea, că comunele bisericesci sa-si zidescă scóle si sa le lăsa in stare buna, că parintii sa-si tramita copiii la scóla si se plateșca lé'a invitatorilor regulatu? — De siguru biseric'a nu iau impedeceat de a-si face detorinti'a ast'a a loru; ci ei, amplioati acei'a, dupa-ce au vedintu ca nu se mai potu lăsi pe terenul illegalu pe care s'au fostu pusu, dupa-ce au vedintu ca nu potu ajunge la scópu loru mascatu, au parasit u de totu caus'a scolară, si pentru a se escusá inaintea lamei si pentru a innegrí pre preoti, prin rapórt'e oficióse si prin articoli jurnalisticu, au inceputu cu insinuatuni că cea amintita mai inainte; o insinuafune acea, precum amu crediutu, forte plausibila si, precum vomu vedé mai tardiu, si forte politica.

Eata adeverat'a stare a lucrului! Eata ce vi na pôrta a utonoma bisericésca nóstre, căci unii amplioati se arata straini de cătra scólele nóstre! Amu disu „unii amplioati“; din causa căci nu toti amplioati statului s'au purtat fatia eu scólele nóstre, că cei instrainati de cătra ele prin a utonoma bisericésca (?).

Noi cunoscem in amplioati statului si barbatu de acei'a, cari si-au castigatu mari merite pentru scólele nóstre si prin ele pentru luminarea poporului nostru, si cari in folosul acestora au lucratu in cea mai buna armonia cu preotimea nóstra si n'au avutu nici odata cuventu a se plange contr'a autonomiei nóstre bisericesci. Inteliginti'a nóstra, recunoscătoare de asemenea merite, nu a intrelasatu a publicá numele acelor'a prin jurnalele natunale.

Mai trebuie sa amintim anca si de a treia categoria de amplioati: de amplioatiu acei'a ai statului, cari s'au aratat totdeun'a, sa nu dicem cu despretiu, dar cu apathia si neinteresare fatia cu scólele nóstre, fără de a se acoperi cu pretestulu a utonoma bisericésca. Lumea vrea sa scia, ca pe lângă ordinatiunile publicate, prin cari se punea la anim'a amplioatiilor ingrigarea de starea din afara a scóleloru, li se dă totodata sa precépa, ca cu starinti'a loru pentru infinitarea si dotarea scóleloru prin poporu, sa nu mărga asiá departe, incătu sa slabescă puterea de contributiune a aceluia. Pote ca unu dintre amplioati statului tocm'a pentru o astfel de consideraion inalta, s'au aratat cu unu zelu atátu de moderatul intru starinti'a loru pe lângă poporulu seracu, că acela sa-si edifice si sustina scóle, precum erau prevedute si proiectate in harhiele ordinatiunilor guverniale. La punctulu acesta ne vinu in minte o gramada de requisitiuni, făcute din partea inspectoarilor nostri districtuali de scóle, cătra amplioati statului, pentru că, amesuratu ordinatiunilor guverniale, sa-si impleinesca si ei detorinti'a fatia cu scólele, si cari requisitiuni s'au perduu fără nici unu resultatu.

Unu barbatu de scóla germanu, in manualulu seu de pedagogia, tratandu despre scopulu si puseiunea scólei populare, dice: „E preste putintia ca sa se faca o impressiune placuta asupr'a omului cu minte si cu anima, déca, elu, casarmele cele in forma de palaturi, temnitiele, spitalurile, teatrele si museele cele pompöse, le va asemenea cu miserabilele, strimtele, afumatele si murdarele case de scóle, in

cari se dice ca generatiunea teneră are sa se faca capabila de inaltele idei ale statului, ale bisericiei, ale moralitatii... Acésta s'a disu in comunu despre scólele populare din Germania, numai cu vre-o 10 ani inainte de ast'a. — Ei bine, n'amu putea face si noi asemenea asemenei? Amu putea negresit; dar noi suntem cu multu mai loiali si nu vremu sa vatemá pre nime, si apoi pe lângă aceea suntemu si prea siguri, ca cu de acele sörte scóleloru nóstre totu nu s'arū imbunatatit cu nimic'a. —

Dupa cele espuse pâna aci, s'ar asteptá pote că sa aretam si ce a facutu biseric'a nóstra prin organele sale, prin preoti, pentru scólele nóstre. La intrebarea acésta inşa responsulu celu mai bunu ce se pote dă, l'a datu Venerabilu Consistoriu metropolitan din Sabiu, sub nrulu seu 337 din 10 Maiu 1865, in urm'a unei interpelatii din partea In Guvern regescu de sub nrulu 13727 din an. 1865; ne luam voia deci a ne provocă si noi la acelu responsu, carele s'au publicat si in nrulu . . alu fóiei acestei din anu 1865. Despre acelu responsu oficiosu alu Consistoriului mai amintim aci numai atâta, ca in elu s'a aratat cu colori vii si adverate si starea in carea se afla poporulu nostru, si voint'a si putint'a lui de a-si infinita si sustiné scóle. Inaltulu guv. se vede ca in toate cele aretate au consumat cu Consistoriulu nostru; căci pre cale oficiosa celu putinu n'a mai făcutu nici o reflexiune, la cele ce i s'au impartesit in privint'a acésta. Si ce e mai multu, Venerabilu Consistoriu a prompusu, că déca cum-va Inaltulu Guvern scie, ca preotimea nóstra seu insusi Consistoriulu aru si petatuitu in afacerile sele scolare, sa arate casuri speciali, — si Inaltulu Guvern si acésta a intreiasatu a face. Nu scimu déca se va si satisfacutu celu putinu acelei cereri prea drepte a Consistoriului nostru, că pentru de a evita in viitoru totu feliulu de conflicte, intre organele statului si ale bisericiei, in ceea ce se tine de conlucrarea loru in folosul scóleloru, Inaltulu Guvern sa binevoiesca a face cunoscutu in modu hotarit; ce intielege prin suprem'a inspectiune de statu in trebi scolare? —

Nu voim a ne termina cuvantul cu ceea ce amu spusu mai in urma despre scólele nóstre si de aceea vomu continuá in favorulu loru a mai vorbi inca ce-va si in nrulu viitoru.

Eveneminte politice.

Sabiu 28 Martiu

Cetim u ca s'a tinutu conferintie in cestiunea croata intre ministrulu de Beust, cancelariulu croat si alti barbati de statu magiari. Resultatulu se dice a fi, ca afacerile croate sa se deslegu numai intre aceste dous tieri (Croatia si Ungaria), fără de amestecul regimului de dincolo de Lait'a. Partid'a numita unguresca din Croatia se bucura de statorirea principiului acestui'a, pentru ca crede ca in tipulu acesta va ajunge mai curendu la drepturile constitutiunale ale tieriei.

In nrulu trecutu amu impartasit unu telegramu in cestiunea croata. Altulu ne spune acum ca Deák si Ghiczy au depusu pre més'a casei deputatilor proiecte de legi in intielesulu celoru cu prisone in telegramulu pomenit.

Din unu tel. la „Sieb. Bl.“ (9 Apr. n.) afâmu, ca afacerea Croaiei e déjà resolvita. Se primesce propunerea lui Deák, carea privesce servarea intregitătiei coroanei si chiama Croatia la incoronare iéra celelalte le lasa nedecise. Totu din acelu telegramu se vede, ca astazi primește cas'a deputatilor unu mesagi, dupa carele va urmá apoi amanarea dietei pâna in Maiu.

Dupa altulu din „Hrm. Ztg.“ se dice, ca ama-

narea dietei urmărea din urgentă a regulării municipiilor.

Cestiunea Luxemburgului e inca obiectul discutiei diurnalisticiei.

Ducele de Gramont la o soirea data de dinsul (e ambasadorele francesi in Vienă) a conversat cu trămisul Prusiei in un modu bătătoriu la ochi. In aceeași zi se dice ca in Berlinu contele de Bismarck au datu Trămisului austriac se intelectă, ca de către nu se inviosește ca tratatele incheiate din partea prusiana cu nemții de sud, Prussia va întrebuită mesuri apesătoare asupra Austriei.

O corespond. a „Albinet“ ce i se tramite din Bucovină spune de emisari russi, cari propagă răsismul crucis și curmedisul în tierra și cari spunu că russii acuzați au să intre în Galicia și Bucovina, pentru lăurea în zalogu a acestor tieri pentru unele datorii dela 1848. — In legatura cu acesta amintim de ceea-ce ceteru în alte diuinări: ca in Petersburg și in Moscova se formează un comitet pentru ingrijirea de cei rănitii în resbele.

Din Pestă.

In 1 Aprilie se înține o siedintă în casă a deputaților numai pentru autenticarea protocolului din siedintă trecută și prin urmare și a concluziei în privința afacerilor comune. Notariul Toth se însarcină să duce estrasul protocolului în casă a magnatilor. Cu același se încheia missiunea acestui siedintă cercetată numai de puțini membri.

In același zi s-a înținut siedintă și în casă a magnatilor. Pre banchă ministrilor era numai Br. Wenkheim, Conte Mico și Gorove; pre banchă prelaților 12 episcopi.

Siedintă sa deschis la $12\frac{1}{2}$ ore dintr-o subpresedintă nou denumitului presedinte, supremu județu al tieri, Georgiu Majláth.

Presedintele se adresă cu unu cuventu salutatoriu către magnati, în care cuventu presedintele laudandu capacitatea de barbatu de statu a predecesorului seu (P. Sennyei; se afișă pe banchă baronilor imperiali). Amintesc apoi de greutatea pusei unei sele și în fine răga casă sa-lu onoreze cu încredere și cu sprințul ei.

Trămisul casei deputaților preda concluziul acelei asupra afacerilor comune, care se și pune pe 3 Aprilie la ordinea dilei.

In 2 Aprilie a venit pre tapetul unu proiect de rezoluție asupra modalităților la recrutare, carele în o siedintă de o oră și jumătate să luatu la desbatere și să se rezolvă trecându-se prin cetirea prima, a două și a treia.

In același cestiune vorbesc Tisza și face unu amendament, că sa se dica în locu de a placidă și a recrutoru să votare: „imputerirea“ la scădere de recruti și „asentatii“. Propunerea lui

Văd că să se scada tempul de serviciu dela 6 la 4 ani, nu se primește. Asemenea nu a lui Farago carele (la p. 10) pretinde, că în regimenele ungurești numai unguri să poată fi ofișeri.

Se suspendă siedintă pre o jumătate de oră, și la continuare se verifică protocolul.

In 3 Aprilie veni în casă a magnatilor la ordinea dilei concluziul casei deputaților asupra afacerilor comune, carele se primă fără de nici o opoziție. Asemenea facă casă a magnatilor cu proiectul de rezoluție în 4 Aprilie. In

5 Aprilie desbaterea în casă a deputaților a venit mai interesantă prin două lucruri: respunsul ministrului de justiția la interpelarea făcută de Tisza Laszlo cu alta ocazie. Ministrul dice: ca în ea în decursul sesiunii acestei, se va aduce unu proiect de lege despre indigenat, în care toți fișii patriei voru capătă asemenea drepturi egale în privința confesiunălătății; alu doilea interpelare dep. B. B. B. pentru ce să oprimă înțarea conferințelor comitatense în Carasius. Interpelarea aceasta va fi respunsa în urmă din siedintele venitoare.

Ordinare ministeriale

(în obiectul recrutării.)

Nru 226.

Dela ministeriulu ung. reg. de aperarea tieri.

Către totă jurisdicția.

Prin același ordinare, ca, formandu numai de către comisiunile miste în contielegere cu resp. comandante de intregirea armatei pentru pertratarea rechiemârilor ce voru incurge în urmă intregirea armatei din anul cur., se dispuna astăzi, cătă acele să-si poată începe lucrările celu puținu pro la 26 l. c. și să și le poată fini celu multu până în 29 Aprilie a. c., și locuitorii să se incunoască de temporii insemanându-se că numai cele dintâi trei clase (1846 1845 1844) se voru chiamă.

In privința comisiunilor de absolvire planul de calatoria are a se statorii indată în contielegere cu resp. comanda de intregirea armatei și a se substerne aici.

In casu de lipsă, pre teritoriul unei comande de intregirea armatei se potu forma și 3 comisuni de eliberare.

Din partea civile voru luă parte la aceasta lucrare unu comisariu esmisu pentru același unu mediu civil, cari voru să insinuati aici cu numele și respectivului judecătorie.

La alegerea acestor comisari în primă linie va avea să se luă în considerație deșteritatea și increderea de care se bucură cutare, în a două linie însă, din punct de vedere alu economiei, după putința numai atari oficiai voru să fie aplecatu, cari

provediți cu paușale de drumu, nu voru cauza și alte spese.

La pertratarea acestor petitioni rechiamatoare au a se tină în vedere următoarele principii conducețore:

a) Taxa de eliberare numai până la dintr-o pertratare rechiamărilor se potu solvi.

b) Titlurile de eliberare, de către se documentează de ajunsu înaintea comisiunii miste, suntu următoarele, și adeca:

I. Din respectu familialu.

1) Unicul fiu alu unui tata său alu unei mame veduve de 60 de ani,

2) după moarte parintilor, unicul nepotu alu unui mosiu său alu unei bune (mama betrâna) veduve de 60 ani,

3) unicul frate alu unor frati de totu orfani.

Intr'acea numai acel'a unicu fiu, nepotu său frate se poate elibera, care

a) e de origine de sânge și legitima,

b) dela a cărei remanere a casa depinde susținerea parintilor, mosilor său fratilor, și de către acel'a siimplinesc într'adeveru acesta detoria.

De 60 de ani au a se consideră și acel'a, cari din defecte spirituale ori corporali necurabili suntu ne apti de a lucra și castigă.

De unicu fiu, nepotu său frate are a se consideră și acel'a, alu căruia unicu frate său mai multi:

aa) servește în armata, fia și în rezerva (dara nu suplentu), său

bb) inca nu e de 18 ani, său în fine

cc) din defecte spirituale ori corporali necurabili e necapace de lucru și castigă.

4) Căre este acum în a III clasa, de către s'a casatorit înainte de a se luă la pertratare rechiamăriile de acestu tempu, de către candu a fostu în clasă I și II și-a făcutu detori, dacă-i trăiesc muieră și pruncul săi pentru susținerea acestor remanere lui a casa e neaperat de lipsa.

II. Din respectu religiunariu.

a) Fetiele (personele) hisericesci (preotii, predicatorii, teologii și calugarii)

b) candidatii la trăpă preotiesca,

c) Rabinii și candidatii de rabinii.

III. Din respectu pusei unei civili.

a) Oficialii de statu și comitatensi, practicanii și subpracticantii în conceptu de către su jurati,

b) oficialii instituției financiare publice, reprezentanții regnicolari și oficialii cetăților (orașilor) încredințați cu administrația politica — incătu la înlocuirea posturilor lor de serviciu se poftesc absolvarea drepturilor și sciintierilor de statu.

IV. Din respectu instrucției publice.

FOIȘIORA.

Impartasirii dintr-unu manuscriftu, ce tractează despre Dreptul Canonice alu Bisericei greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare.)

Sinodul local XII.

— Sinodul acestui a venit în parte spre decidere două obiecte foarte grele, și adeca I, ca sub carea patriarchia, sub cea a Romei său a Constantinopolei are să vina Bulgaria cea nou întorsă la creștinism? și II ca impărechierile escate pentru depunerea lui Ignatius și alegerea lui Fotiu de patriarchu alu Constantinopolei să se curme. Însă totu nediuiește Resaritenilor pentru deciderea drăpăta a acestor obiecte au remasă fără succesul dorit, căci 1, România nu a vrut să ceda patriarhatului Constantinopolei pre Bulgarii, de către după pusei unei geografice, după meritele Arhieilor resaritene, căci acestia au luminat pre Bulgari spre imbrățișarea bisericii lui Christos, precum și după slăpătirea politica, căci era sub Imperatul romanu alu resaritului, se cuvenea patriarhatului Constantinopolianu, precum său și făcutu; 2 căci și în privința lui Ignatius și Fotiu nu s-au putut ajunge la fina-le impacare, pretendindu siesi dreptulu de su-premula arbitru în trebă a cărei, la care resaritenii pre basă Canonicului positive și sustinute in valoare nu s-au putut invoca. Si fiindca cele intemplete in privința acestor două obiecte se tinu mai de a-

própe de istoria: pentru aceea le trecem cu vedere acă, și amintimă despre lucrarea legislatorei a acestui Sinodului, care au adusu trei Canoni, dintre care în celu 1. au legiuiri, că spre incetarea smintelor și prigonirilor escate între Nicolau și Adrian Papilori din România, și între Fotiu alu Constantinopolei, căi preoti, mireni, său Episcopi său afurisiti de Papă Ioann alu Romei, acei să fia afurisiti și de Fotiu patriarchulu Constantinopolei, asemenea căi mireni, preoti său Episcopi său afurisiti de Fotiu, să se socotește de afurisiti și de către Papă Romei fără strimtorarea privilegiilor scaunului Romei presipite în canoni; în celu alu 2. ca Arhieorei, cari voru vrea să se lasă de Eparchie lor, și a se retrage la vre-o monastire, să nu se mai poată întorce la Eparchii; în celu alu 3. ca acelă mirenu să se afurisescă, carele va cutedia să bata său să inchida pre vre-unu Episcopu.

Despre poesiă română.

(„Convergiri literare“)

Conditiunea materială a poesiei.

(Urmare.)

Din aceeași particularitate poetica se explică farnecul fabulelor lui Lafontaine. Obiectul acestor fabule este cunoscutu din alti autori, pote nici unul nu este originalu alu lui. Dar ceea-ce este originalu în Lafontaine, este acea alegere admirabilă de cuvinte, prin care in modulu celu mai simplu se exprima lucrurile in natură loru palpabile:

Maître corbeau sur un arbre perché

Tenait en son bec un fromage.

Maître renard par l'odeur alléché

etc.

Il ouvre un large bec, laisse tomber sa proie

etc.

Shakespeare, modelul celu mai perfectu pentru tolou ce se va chiama vre-o data fantasia de poetu, se feresce până la esagerația de cuvinte abstrakte și de către le întrebuintează, le pune totdeauna alătura o imagine sensibila.

Esele se află pe fia-care pagine a operelor sale. Sa ne marginim la cateva din cele traduse in romanesce, din „Macbeth“ *).

Sa potu resturnă cu viteză mea limba

Ori ce te-aru departă dela cercul de aur.

„Cercul de aur“ in locu de corona regescă, la care aspira Macbeth.

In finele actului I. dice Macbeth

Sum deplinu hotarit: intinsu e ori ce nervu
Spre teribila faptă.

In actul III., scena 1.

eu sum radacina

Si latalu multoru regi.

In scena 4.

Amu innotatu in sangue atâtă de departe
Incătu de-a me 'ntorțe totu asiă greu mi vine.

Cătu de-a merge nainte. In capu mi cloctescu

Curiouse ganduri,

etc. etc.

Amis, ne creusez pas vos chères rêveries,

dice Victor Hugo (Feuilles d'automne, 29).

* Traducere de P. Carp, publ. de Societ. „Junimea“, p. 16, 23, 24, 25, 60.

a) Profesorii și docenții institutelor instrucțiunii publice său provedeau cu dreptul de publicitate, intelectualii se așează aici și docenții (inventatorii, dascali) școlelor poporale, de către acești suntu apelati definitiv pre calea denumirei ordinare, b) advocații diplomatici și doctorii ori cărei facultăți.

c) Studentii ordinari și publici dela universități, academiele de drepturi, dela academii orientale din Viena, mai încolo dela gimnasiale suprême, dela politehnicele din imperiu și dela academiele de bâi.

V. Din respectu de posesiune.

Proprietarii averilor eredite, de către locuiescă la casa și portă economia și de către venitul din această economie este de ajunsu pentru susținerea unei familii de cinci persoane dar nu întrece cuadruplul lipselor acestei familie.

Totă resoluțiile de eliberare compete pre baza titlurilor atinse sub punctele II, III, și IV, și date de comisiunile miste de rechiamare, dimpreuna cu resp. petițiuni instruite, au a se substerne spre revizuire la acestu ministeriu ung. reg. de aperarea tierei pentru dejudecarea calităților prescrise până acum, și numai atunci se potu considera de valide de către voru castigă aprobare.

Recursurile contra resoluțiilor negative ale comisiunilor de rechiamare se potu dă numai la aceste comisiuni în scrisu său cu vorbă celu multu în 8 dile.

Petițiunile și acusele, precum și recursurile suntu libere de timbru.

Pentru conspectulu genealogic se potu pretinde celu multu 2 fl. v. a.

Asupra recursurilor date la tempulu seu la comisiunile miste de rechiamare și substerne fără amanare nemijlocită la ministeriul ung. r. de aperarea tierei, decide finalmente acestu ministeriu. Resoluțiile de eliberare ale comisiunilor de rechiamare suntu valide numai pentru anul acestă.

In privintă districtelor și cercurilor de integrare armatei, remane in validitate împărțirea facuta prin despuseiunica locutenintiei reg. nrului 13,618 a. c.

In fine facu atentu pre municipiu, ca pre sămă celor din clasele chimate (1846, 1845, și 1844) până la închiderea recrutării să nu se dea concesiune (pasu) de caletoria, afara de casulu candu acei sărătine de cei publice neapă.

Datu Bud'a 14 Martiu 1867.

Conte Jules Andrassy m. p.

Revista diuaristica.

In „Tromp. Carp.“ aflămu unu articulu intitulat „Biserica română“ in care se pune întrebă-

rea, ca ce va fi avută guvernul lui I. Ghica cu dechiararea prelatilor bis. rom. de necanonici. Arata că e gingasul lucru a derimă totu. Apoi continuă :

Biserica este temeli'a Statelor. Astfelu in Engler'a, astfelu in Franci'a, astfelu in Russi'a, astfelu in toate Statele cari au o durată o consistență, o taria. Biserica loru a fostu pe tron'u unghiu-lara a temeliei loru. Astfelu și la noi biserica nostra a fostu temeli'a Statului nostru, temeli'a instrucțiunii și a moralităției publice, de candu s'a fondat acestu Statu, fia dincolo de Dunare, fia din către Dunare.

Antaiul Domnului român, Ioan Atzanu, alu căruia nume propriu a remasă titlulu nestramutat alu tutoru Domnilor români, a refusat corona Bizanției pentru ortodoxia. Radu-Negru a traitu cu o catolică, fără să introduca cea mai mică eresie in biserica ortodoxă română pre care fundă elu Statul român; astfelu cu toti urmasii lui, cari au re-spins totdeun'a ori ce eresie și au imputernicitu Statul loru in giurulu colonei credinței strabune.

Religiunea la noi a fostu Statulu. Ea s'a disu Legea, și candu s'a codificat pentru prim'a oară diferitele obiceiuri ale tierei sub Matheiu Bassarab s'a vediura ca Statulu, Legea, era religiunea; și ca din religiune se reflectă și legile române și Statulu român. Tota instrucțiunea nostra incepea cu „sante Ddieu“, cu Tatalu nostru“, cu „Credința“, până intra in testamentulu nou și in testamentulu vechiu care era totă inventiată, isvorul tuturor cunoștințelor și alu intelepciunii; era „Vamele Vezduchului“, „Usi'a Pocaintie“, „Vietile santilor“ pre de o parte, și pre de altă parte și patru i; pentru că ori ce omu minlosu, cu daru dela Ddieu a scris a povestii, nu avea altă in gandu, decât cum sa treacă la vecinicia faptele strabune, faptele aceloră cari le crease și le conservase o patria. Să istoricul nostru de acum două trei secoli, ne dovedescu astăzi scrierile loru ca nu erau omeni, cari să nu poată gândi, cari să nu pota scrie și altu ceva; dar ei erau preocupati, erau cuprinsi cu totul de simțimentul de religiune și de iubirea de tiéra: lumea loru se marginea in patria loru, și celiu nu era representat decât prin altariul ortodoxu român.

Cu călu a slabit in noi simțimentul religiosu, cu atâtă a slabit și iubirea de patria, cu atâtă a slabit și puterea noastră morală și fortile noastre fizice; pentru numai credința intăresce, numai credința invertosie, numai credința mantuiesce. Credința in noi s'a scuduitu, s'a slabit, s'a derimat; și patriotismul s'a surpatu cu densa, și ideile de viteza de onore și de gloria au perit său trece căte odată că naluțe prin mintea noastră, candu avemu curagiul să ne gandim la

trecutulu nostru scrisu de istoricii nostri său de istoricul streini. Să că avemu unu trecutu in acele epoci in cari traiamu și credeam in biserică, unu trecutu gloriosu, unu trecutu egale cu alu aceloră cari ne desprețuiescă astăzi, și potu să ne desprețuiescă pentru că nu mai avemu nici puterea morală nici fortile fizice, ni să slabitul susținutul și ni să bolnavitul trupulu; că avemu unu trecutu pre cindu religiunea ne invertosie cu morală ei și ne imbarbată cu preceptele ei, că avemu unu trecutu nu numai prin fapte de arme, dar și prin efectele unei civilizațiuni, este dovăda monumentele ce neau mai remasă, cari ne mai vorbesc inca prin plastică spre a intărî cele spuse de istorici!

Tota acea civilizație si avea fundamentala ei in religiune. Religiunea inspira prin secolul XIII și XIV, pre mesterii români sa zidescă Bucovina in marginea Jalui, pre ruinele și din ruinele străbunilor pre sanctul Dimitrie din Craiova, și mai târziu metropolita din Tergoviste, monastirea Dealului sub Radu cel mare, pre care a distrus ignoranța in lipsa de religiune, prin nisice nemti, cari au gramadit acum alămuri preste tinichele și tinichele preste alămuri, cari lucesc in sora spre a areta că totu fondul nostru a remasă pre buze, precum religiunea, scuduita in dogmele ei, a remasă numai in nisice forme esterioare; precum onoarea, perita din anime, lucesc atarnata pre pepturi !

Artele și civilizația română se surpa, i-si ieșe forme bizare intr-o ingalare de civilizație exotica, eterogenă suflarei noastre; și patriotismul nostru se prefecă intr-o ingalare confusa de cosmopolitismu, cu care talismanu ni se fura fondul naționalității noastre, precum prin confuziunea proprietelor și prin eterodoxii pusă prin scole și pensiuni, spre instruirea și educarea filioru și a fiilor române, ni se fura credința strabuna: ortodoxia, octodoxia română, fondul romanității și alu Statului român !

O ! avemu unu trecutu și nu ni-l puteti nega voi, paganiilor de totu felul și voi paganiilor remasi, din retacire in retacire, fără conștiința despre ale voastre proprie; avemu unu trecutu și acelu trecutu este in biserică nostra ! Nu derimat biserica română pentru că cu darimarea bisericii române, derimat și totu trecutul Român : din biserica română au emanat totă faptele cele mari ale Românilor și s'a reflectat in totă intelepciunea română faptele de arme, faptele de Statu, faptele de civilizație. Resboiele de atacu, resboiele de rezistență și de conservare, etatul nostru, artile noastre, literatură noastră, limbă noastră, iubirea de tiéra și de Ddieu, au purcesu din biserică nostra; și totu ceea-ce ni s'a mai conservat a fostu prin biserică. Nu atingeti biserica ; pentru că numai biserica nostra mai poate repară totă căte ati strică.

2. Alu doilea mijlocu ce-lu vedem in trebuință intăritu de poeti pentru a produce materialul sensibil in gandirea cuvintelor din partea auditorului suntu adjectivele și adverbale, ceea-ce să a numit „epitete ornante“. Substantivul și verbulu singuru, chiaru candu se referu deadreptulu la objectu și acțiuni materiale, nu producă in mintea nostra decât o slabă amintire de sensibilitate, mai multu o nălucire a materiei, decât o adeverata impressiune. Candu dicem d. e. Hasdrubal fu ucis in batalia dela Metaurus, nu se gandim la imaginile sensibile, ce aru trebui să fia cuprinse in aceste cuvinte. Nici pe Hasdrubal nu nălucim in figura lui, nici uciderea nu ne o reproducem cu totu ce are ea de crancenă, nici batalia, nici riul Metaurus : aceste substantive și verbi suntu numai semne uscate pentru gandirea abstractă a faptului istoric, gandire esclusiv prosaica.

Poetul nu poate intrebunță asemenea verbi și substantive gole, ci este silitu a le imbrăca, ale improprietă in partea loru sensibila prin anume relevare a ei. Aci este cauza, care ne explică d. e. epitetele constante ce le află in Homerus lângă personale principale din epopeile sale. Homeru nu numește pe Achilu singuru, nici pe Diomedu, nici pe Pallas Atene, etc. Căci ce suntu aceste nume ? Cuvinte reci, cari nu silesco imaginea a-si reproduce personă in plenitudinea ei de viață palpabilă. De aceea Homeru dice totu deun'a πόδας ἀχιλλεύς=Achillu celu grabnicu la picioru, și te silesco astfelu a-ti constru in fantasia ta imaginea sensibila a eroului; Homeru dice βοῆν ἀγάθος Αιολην δῆς=Diomedu celu bunu la strigă, γλαυκῶπης Αθήνη=Minerva cu ochiul albăstru, etc.

Shakespeare in „Macbeth“, unde vorbesc Banquo cu vrăjitoare *) , le descrie :

Se vede că 'ntelegeți,
Căci să-care pune degetul ciuntit
Pe sbarcitele budie.

Și in altu locu :

Voiu si silitu sa iau
Dela năpte 'mprumutu vre-un'a din a ei
Intune cate ore.

Alexandri, in eminentă sea poesia „Groza“, destăpăcea mai via impressiune prin adjectivele pline de sensibilitate, eu care insolente objectele gandirei :

Galbenu că facili'a de galbenă cera
Ce aprópe-i ardea,
Pe o scandura vechie aruncat ușăra
De somnulu celu vecinu Groz' acum dormea . . .

Unu mosineagu atuncea, cu o barba lungă,
La Groza mergendu,
Scose doi bani netedi din vechia lui punga,
Lângă mortu i puse, man'a-i sarutandu,
Mai facu o cruce și dise plangend, etc.

Totu epitetele producă impressiunea pitorescă și marcata in poesia lui „Strong'a“, d. e. in strofa a 6-a.

Opă voinici cu spete late
Să cu maneci sulete cete
Să au cu puscile 'ncarcate.

Frumosu este adjecitivul sensibil in strofa lui Muresianu.

Inaltia-ti la t'a frunte și cauta'n giură de tine
Cum stau că brădi in munte voinici sute de mii . . .

Forte plasticu in descrierile sele este Bolintinianu.

Nóptea se intinde și din gen'a sea
Argintose lacrimi preste flori versă.

Colo sub o négra stâncă
Geme riulu spumatoriu,
Pacea noptii e adenca,
Lun'a dörme pe unu noru.

Caigi! vedî, năpte vine
Dupa dealuri fumegandu.

Pe unu piscu selbaticu și vijeliosu
Unde urla'n pôle Argesiulu spumosu,
Este o cetate.

etc.

3. Unu altu mijlocu de a realiza aceeași condiție indispensabilă a frumosului poeticu suntu personificările objectelor nemiscătoare s'a prea abstracte, precum și a calităților și acțiunilor. Prin acăstă ce introduce in gandirea cuvintelor o nouă miscare, neobicinuită in prosa și togmai de acăea surprindătoare, ce descăpătă imaginea sensibila și coloridă schemă palida a cuvintului prin cea mai energica visiune.

Deja Homeru nu mai intrebunță verbulu simplu a sagetă, ci dice :

Sageat'a sbora cu voluptate pentru
a gustă carnei inimică.

In Horatiu grigia se urca pre corăbiu
Scandit aeratas vitiosa nave
Cura. (Va urmă.)

*) pag. 7 și 43 din editiunea „Junimei“.

catu si cete ati derimat u voi nedusii la biserica, I ati lualu avereia, nu v'atingeti si de disciplin'a ei; nu v'atingeti si de dogmele ei, nu scuduiti colona credintie, credint'a, care ea singura pote mantui. Prin propunerea impia, prin barfarea, prin imbalarea contr'a prelatilor cari representa conduce si administréza credint'a, ati tintit la deramarea colonei; credintie, la darimarea temeliei bisericei romane, ati cugetatu sa stigmatizati de anti-canonica si de clesia tote tainele sante administrate de doi ani incóce: botezulu si cununi'a, spovedani'a si impartasirea, angerea, immortentarea.

Dle Crezulescu, respinge cu indignitate aceasta propunere impia si acesta idea funesta. Aceasta fapta va fi démna de dt'a; ea va fi tamaia care va merge deadreptulu la parintu, la bunu si la strabunü Diale.

Rasinaru 25 Marte 1867 st. v.

On. Dle Redactoru! Diu'a de Bun'a-vestire a fostu o serbatore indoita pentru noi Rasinarenii, un'a caci astazi serbam aducerea aminte de diu'a aceea in carea angelulu Gavriilu a vestitu Nascatorei de Ddieu, ca va nasce pre mantuitorulu lumiei, — alt'a caci comun'a nostra a consantit scola sea inca din anulu 1847 patronatului serbatorei de astazi.

Deci cu ocasiunea acesta corpulu invetatorescu de aici a arangeatu in onorea patronulu scolei o festivitate, carea a decursu in chipulu urmatoriu.

Dupa finirea servitiului divinu poporulu dela ambe bisericele incunosciintiatu prin preotii respectivi slujitori, s'a adunatu in curtea institutului scolaru, unde erau pregatite cele de lipsa pentru santirea apei. Dela biserica cea vechia a venit poporulu cu processiune in frunte cu Santele Sele preademnii nostri preoti Sav'a Popoviciu si I. Drocu si intonandu corulu sub conducerea dului invet. Petru Bancila o poesia ocasiunala compusa de DSe.

In curtea institutului scolaru s'a facutu santirea apei de catra dd. preoti susu numiti, insotiti fiindu si de Parintele catechetu I. Drocu jun. — Dupa santirea apei, pana candu preotii a stropit cu apa (botezatu) pre poporulu adunatu, corulu tinerime scolare a intonatu Imnul Maj. Sele Imperatului nostru si Imnul prea bunului nostru Metropolit.

Dupa aceast'a d. invetatoriu I. Petrascu, a tinut cuventare, pe carea suntei rugati Domnule Redactoru a inserat intreaga in colonele stimabilului DVostre diuariu „Telegrafulu Român“.

Dupa finirea cuventarei s'a intorsu fia-care la ale sale, plinu de cea mai mare bucuria, carea se puté cel de pe fat'a fia-cărui, caci acum ne vedem si noi liberi celu putin in esersearea dreptului nostru scolaru, dreptu atatu de frumosu si salutariu.

I. Metiu.

Varietati.

** La importasarea l. „K. K“ nrulu 35 despre toastele din Gherla, comunicata in Tel. Rom. intre Varietati, primim o corespondinta datata Gherla 4 Aprile, din care scotemu urmatorele: mergendu in un'a din dupa prandiele lunei lui Martin vre-o cati-va romani in bereria din locu, astara acolo o multime de fitigei (coconasi) de arménubeti, vreamu sa dicem, bindu la bere si asediandu-se si ei in giurulu mesei se escă ca ori unde intre pahara, dispute despre diferite lucruri din lume, se intielege, ca se apucara si de politica, socotindu-se pote in momentele acelea, ca dela ei va depinde deslegarea nodului gordicu — si cancelistulu M. nu se putu rabda sa nu radice si acolo unu toastu amestecandu in elu si ministeriulu ungurescu, insa nu in form'a publicata de „K. K.“ Apoi affandu-se intre ei si unu arménu renegatu, carele numai dela restituarea constitutiunei unguresci incóce incepui ierasi a dice ca e ce au fostu, adeca arménu, Augustinu Munteanu, vitiulosu cum e, au radicatu, seu mai bine dicendu au strigatu, unu toastu a d rem cu accentuarea cuvintelor manututorului despre bucuria de unu intorsu fatia cu 99 drepti. Diseramu, ca Munteanu au strigatu toastulu de aceea, caci deca va cunoscere cine-va obiceiulu unor de pe aici in discursu, va scii si aceea, ca enm vorbescu de incetu si cu deosebire ce linisce au pututu fi atunci intre ei, candu beusera dejá binisioru din bere! Ca Muresianu se fi inceputu sirulu toastelor, nu e adeveratu, caci atunci

*) Numai sa avem locu.

R.

vorbisera dejá pote si dicee altii totu lucruri ce au numai in carcime si intre pahara locu. — Noi nu putem pricepe cu ce scopu au pututu publica „K. K.“ minciunile mai susu atinse din Gherla, de orece, ca fosi a intelecta trebue sa scie, ca omenei pre aici, in lipsa totalui ce e nou si aru putea cauza oresi-care distractiune, de urtu trebue sa-si ia refugiu la minciuni si flécuri mari ca ale corespondentilor din Fagarasul ai ei, doveda scornurile ticalose buciumate dejá mai de tote dñuariele unguresci despre judele supremu opidanu de aici Lasslofi, cu ocasiunea imbucurarei pentru restituarea constitutiunei magiare, cari tote nu fura alta decat nisice flécuri scornite de unii demni de totu dispretilu omenimei, au dora au voitua ne provoca prin acelea la prostituire? E tristu lucru candu foi politice se dejosescu; la publicarea scorurilor din crisme si apoi si mai tristu deca se face capitalu politiciu din ele!

** (La celebrarea incoronarei.) Precum spune „Hungaria“, din ambele biserici din cetatea Bud'a, in cari se va face ceremonia de incoronare, au a se delaturat tote bancale si altarie lateral si in loculu loru au a se asiediat tribune. Numai in sanctuaru, unde se voru constituui dñue tronuri, voru remanea si bance pentru demnitarii bisericesci si alte notabilitati. Banchetul celu mare lu va ya da regele in localitatile redutei din causa ca alte incaperi mai spatiouse nu se afla in Bud'a-Pest'a. Dupa cum se da cu societela, ceremonia incoronarei va durá 4—5 ore.

** (Gard'a nobila ungureasca) Aceasta, precum se audie, ierasi se va restituui Maj. Sea au determinat, ca pre tempulu incoronarei sa se denumescu unu capitancu pentru gard'a acesta, iera gard'a nobila sa se compuna din doispredice pana in cinci-spredice oficieri din armata. Iera dupa incoronare se va restituui gard'a acesta in integritatea sea.

** (O parere magiara in cestiunea nationalitatilor Ungariei) „1848.“ o foia ce apare in Pest'a scrie intre alte: „Cestiunea nationalitatilor e pentru Ungaria o cestiune de esistintia. Deslegarea causei orientali are dñue parti prim'a cadere imperiului turcescu, a dñu'a organisatiunea poporului eliberate. Nu esista tiéra asupr'a cărei'a deslegarea a-cestei cestiuni ce esercite influintia mai mare decat asupr'a Ungariei. Tunulu dintai ce se va audi la Dunare, va face cestiunea nationalitatilor Ungariei o cestiune europeana. Batalia se va incepe intre popore. In fatia bataliei pentru libertate, murii dreptulu istoricu cadu in ruine. Deci detorint'a nostra este: a impacá nisuntile nationalitatilor cu dreptulu istoricu ungurescu. Dece pre tempulu batalie ce se va incepe in resarit — ceea ce mai lesne se poate intempla astazi decat manu — nationalitatile voru privi la magiaru ca si la unu initiu alu loru ca astazi, atunci o batalia infricosiata a nationalitatilor va acoperi patria nostra. In acesta batalia ori catu de eroicesce ne vomu lupta, invingerea nu va fi in partea nostra. Chiaru invingerea cu arm'a, cu acesta causa aru si pentru noi o cadere. Deci trebuie sa ordinam astfelui trebile ca pre tempulu resbelului oriental, nationalitatile sa nu ne gasesc de inimici ai loru. Putem noi ordinam acesta? Vomu vorbi cu ocasiunea venitória. Dar si pana atunci sa nu uitam ca acesta e cestiune de esistintia.“

** (Nu voru fi honvedi) Foia oficioasa publica, ca gendarmeria tiei se va desfinti, si activitatea ei se va predare diregatorielor de tiéra si municipale. Asemenea se va putea intempla si cu vigilia de finantia si de politia. In loculu acestora au vrutu sa constituie ministeriulu ungurescu 10 bataliuni de honvedi si s'a si rugatu pentru imputernicirea din partea monarchului in privint'a acesta. Imperatulu insa nu au incutintiatu propunerea acesta, amintindu, ca chiaru si numirea singura de honvedi aru trebui sa fia vatematore pentru unitatea armatei, ca la tota intemperie se va constitui o trupa de asecurantia, insa pentru acesta aru trebui alesa o astfelui de numire, carea sa nu revõce nici decum vre-o prejudiciu militariu.

** In privint'a contelui Cibrario, carele au sositu dela Florentia la Vien'a si in privint'a courierului de cabinetu italiano, Dlui Anielli, carele se afla in curiegii (a carora sosire se aduce in legatura cu calatori a ce o va face printiulu Um-

bertu), audim, ca missiunea contelui Cibrario in adeveru are de scopu, ca sa efectueze despărțirea acelor un'a de alt'a din ambele archive. — Precum se spune, gubernatorul din Craiova Bar. Bachava sa devine gubernatoru in Trieste. Se dice, ca si in Carinthia si in Tirolu se voru face schimbări.

** (Lucru de imitat) In Braunschweig s'a facutu din partea reuniunei cetatenilor otariei, ca la salutarea de pe strada sa nu se mai ieia palarija josu, cu atat'a mai putinu, de orece o astfelui de otarie s'aru si facutu dejá si inainte cu vre-o 20 de ani. Membrii reuniunei amintite roga pre publicu intr'unu anunciu (Insciintiere) „ca reverint'a seu stim'a sa si-o arate numai prin o atingere cu man'a de palaria seu prin o miscare de mana salutare.“

** In „G. Trans.“ afiam o coresp. din Clusiu de urmatriulu cuprinsu: „Cu acesta ocasiune verogu ca in interesulu conationalilor nostri se binevoiesci a da publicitatei interprinderea cea mare, care au decisu societatea de asecurare din locu „Victoria“, a o efectu in interesulu comunu alu patriei nostre. — Societatea acesta e asediata cu sanctiunare mai inalta pre actii, — si au primitu pana acum a asecuratiuni numai in contr'a focului, dar pentru ca sa pota estinde afacerile sele si la asecurarile in contr'a ghialiei, a transportului, a vietiei de omu si animalu, au decisu in adunarea sea generala din 17 Nov. an. tr. ca sa edea, ca basa ramurilor de asecuratiune indicate inca 1000 buc. de actie. Dupace insa noi romani nu posiedem inca pana acum o atare societate de asecurare, dupace acesta presenta nu are nu are nici unu caracteru nationalu si are de scopu de a impartasi pre siacare cive alu patriei fara de deosebire de natuinalitate si confessiune in beneficiele sele catu si in favorurile asediamentului de creditu, care lau infinitatul numai pre sem'a actionarilor, ba precum suntu din fontana sigura in sciintiatu voiesce in a-gendele sele avende cu romani a intrebuintat si limb'a nostra natuinala, — precum ne-amu convinsu si din o provocare a comitetului aceluiasi scrisa romanesca si tramisa catra Domnii nostri din Clusiu si impregiu, nu potu a nu recomandá in-treprinderea acesta patriotica conationalilor nostri, ca sa cumpere si sa devina in posesiunea atatoru actie, care sub nrmatorele conditiuni se potu cumpera.

1) un'a actie suna despre 1000 fl;

2) din sum'a acesta numai 300 fl. suntu de a se solvi in bani gal'a, — iera despre 700 fl e de a se da unu contractu seu obligatiune.

3) Cine platesce sum'a acesta de 300 fl. anticipalmente va capeta pre langa dobend'a (dividenda) avuta dupa actia, — inca si 6% dupa cele 300 fl. — care o poate platit si in 10 rate.

4) Castigulu celu mai mare alu societatii e acela, cumca pe sem'a actionarilor s'a constituut unu „asidiament de creditu“, care sia-care actonarii lu poate folosi in sensulu statutelor.

In Clusiu e incredintiatu cu vinderea atatoru actie. D. Carolu Benedek, care e plenipotenziatul extraordinar alu societatii.

Nr. 8—2 Concursu

Pentru intregirea statiunii vacante de invetitoriu in comunitatea gr. res. Petril'a, ce e ingremata inclitului comitatului Carasiului si protopresbiteratului gr. res. romana alu Bisericei albe, se scrie prin acesta concursu.

Cu acesta statiune suntu impreunate urmatorele emolumente anuale:

a) in bani gal'a : 63 fl. v. a.

b) in naturale : 24 metri de cucuruzu, 100 ponti lardu, 50 ponti de sare, 12 ponti lumini, 6 orgii de lemn, trei jugere de pamantu si cuartiru libera.

Doritorii de a ocupá acestu postu de invetitoriu voru avea a inzestrá petitunile loru concursuale, timbrate dupa cuviintia, cu estrasulu de botez, cu atestatu despre absolvarea cu sporu bunu a cursului pedagogicu in institutulu preparandialu din Aradu, apoi despre servitiulu de pana acum si portarea loru morale si politica, si astfelu inzestrare le voru substerne Venerabilului Consistoriu dreptu maiorului alu diecesei Caransebesului pana in 25 Aprilie a. c. vechiu.

Caransebesiu, 13 Marte 1867.
Consistoriulu diecesei Caransebesului.

INDREPTARE In nr. tr. pag. I col. I sirulu 11 in locu de „Cá sa-mi dau unu tributul“ a se celi: Cá sa-mi dau si e u tributul etc. — La Foisióra, pag. II col. II sir. 3 in locu de „pictura judica“, a se celi pictura indica-